

þorir varla' að sýna sól
sig að fjalla baki.

S U M A R N Ó T T.

—:—

Dags lít ég deyjandi roða
drekka sér norður í sæ,
grátandi skýin það skoða
skuggaleg uppi' yfir bæ.

Þögulust nótt allra nóttu,
nákyrð þín ofbýður mér;
stendurðu' öndinni' af ótta?
eða hvað gengur að þér?

Jörð yfir sofandi síga
svartýrðar lætur þú brýr;
tár þín á hendur mér hníga
hljótt, en ég finn þau samt skýr.

Verður þér myrkum á vegi
vesturför óyndisleg?
Kvíðir þú komandi degi,
kolbrýnda nótt, eins og ég?
